GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 254. Mercurĭ, 18 (30) Noemvre. 1887.

Brașovŭ, 17 Noemvre 1887.

Corespondența dela 10 (22) Noemvre a. c. ce ni s'a trimisŭ din Viena la încheiarea delegațiunilorŭ și pe care amŭ publicat'o în numĕrulŭ dela 13 (25) Noemvre alŭ „Gazetei“, n'a plăcutŭ fóiei guvernamentale din Clușiu.

Și nicĭ nu se putea sĕ'i placă, ci din contră vrêndŭ nevrêndŭ trebuia sĕ'i facă puțintelŭ sânge rĕu, pentru că în corespondență se spuneau nisce adevĕrurĭ fórte superătóre pentru Ungurii dela putere, carĭ nu useză decâtŭ de minciună și de mistificărĭ spre a'șĭ ascunde dinaintea lumei faptele lorŭ anticonstituționale și ilegale ce le sĕvêrșescŭ fată cu naționalitățile nemaghiare.

Se ḍicea adecă în corespondența amintită, că delegații ungurĭ prin purtarea lorŭ demonstrativă și estravagantă, provocătóre chiar, în favórea „ideilorŭ maghiare“ și prin tăcerea lorŭ asupra naționalitățilorŭ nemaghiare au doveditŭ că politica unguréscă e în contra chemărei monarchiei austro-ungare, care e d'a îndreptăți deopotrivă tóte popórele ei, atâtŭ în privința culturală-națională, câtŭ și în cea politică, că basată e nemulțămirea popórelorŭ nemaghiare și că Ungurii dela putere se vorŭ treḍi în curêndŭ în adevĕrata realitate din visulŭ lorŭ d'a alcătui unŭ „mare statŭ maghiarŭ“, anihilândŭ viéța culturală-națională și politică a popórelorŭ nemaghiare; se mai ḍicea în fine, că delegațiunei pretinse ungare, dér în realitate esclusivŭ maghiare, trebue sĕ i se denege orĭ-ce legalitate din punctŭ de vedere alŭ dreptului publicŭ, deórece prin ea a vorbitŭ numai națiunea maghiară, ér nu și națiunea română și cea slavă, care compunŭ maioritatea poporațiunei din jumătatea ostică a monarchiei, dér care cu tóte astea n'au fostŭ representate în delegațiune.

Fóia guvernamentală, în neputință fiindŭ d'a apĕra pe Ungurii dela putere contra acusațiunilorŭ ce li se aducŭ în amintita corespondență, se vede nevoită a rĕspunde în cunoscutulŭ modŭ iesuiticŭ și fariseicŭ, propriu foilorŭ ungurescĭ, că adecă Dómne feresce! nu ei suntŭ vinovațĭ de cele ce ni se întêmplă, ci noi înșine, noi hoții de păgubașĭ, carĭ nu vremŭ sĕ ne folosimŭ de drepturile ce cu furca de fênŭ ni le aruncă „darnica“ și „liberala“ stăpânire ungurésca. Ea ḍice:

Décă amŭ puté presupune, că făuritorii „Gazetei“ nu cunoscŭ organisarea delegațiunei; décă amŭ puté presupune, că nu sciu că în delegațiune n'a pututŭ pĕtrunde nicĭ unŭ Românŭ, de vreme ce chiar *unicŭlŭ* deputatŭ românŭ, d nulŭ generalŭ Traianŭ Doda, a abḍisŭ de bună voiă de mandatulŭ sĕu: nu ne-amŭ mira de acea naivă plângere. Dér după ce se scie, că pe Românĭ nimicŭ nu-i împedecă de a avé maioritate în dietă și prin urmare și în delegațiunĭ; după ce se scie, că Românii pe lângă legile esistente și in contra obligămintelorŭ morale cetățenestĭ nu vréu sĕ trăiască cu drepturile lorŭ, și după tóte acestea mai cutéză a vorbi despre nelegalitatea unei instituțiunĭ de statŭ, sancționate de Maiestatea Sa: acésta e o ușurătate care rĕstórnă logica, normele morale de tóte ḍilele, procedura omului cu minte: rĕstórnă totulŭ.“

Ei bine, delegațiunea a fostŭ organisată nu pentru națiunea maghiară esclusivŭ, ci deopotrivă pentru națiunea română, slavă, germană ș. a., și pe temeiulŭ acestei organisațiunĭ a fostŭ sancționată. Aḍĭ însĕ, când delegațiunea, prin manoperele neconstituționale și ilegale ale Ungurilorŭ dela putere, a devenitŭ delegațiune esclusivŭ a națiunei mrghiare, ea nu mai este legală, nu mai are dreptulŭ a pretinde sĕ i se recunóscă legalitatea.

Dér însașĭ foia guvernamentală, fără voia ei — căcĭ acésta e sórtea pĕcătosului — blaméză practica constituționalismului ungurescŭ, când ḍice că *unicŭlŭ* deputatŭ românŭ în dietă s'a retrasŭ.

Décă i s'ar pune fóiei guvernamentale întrebarea: cum de unŭ poporŭ atâtŭ de numerosŭ ca celŭ românŭ a avutŭ unŭ singurŭ deputatŭ în dietă? Óre ar avé altceva sĕ rĕspundă decâtŭ: causa e că Românii suntŭ scoșĭ din cadrulŭ constituțiunei și alŭ legilorŭ? Căcĭ dóră nu va nega că o parte din Românii ungurenĭ și bănățenĭ au fostŭ atâtŭ de naivĭ d'a crede că potŭ usa și ei de drepturĭ constituționale, dér că violințele, corupțiunile, persecuțiunile și întemnițările dela Baia de Crișiu și Sasca le a doveditŭ că n'au dreptulŭ a pretinde pentru ei respectulŭ legilorŭ și constituțiunei din partea stăpânirei ungurescĭ și a organelorŭ ei!?

Și érășĭ, décă fóiei guvernamentale i s'ar pune întrebarea: cum de și acelŭ *unicŭ* deputatŭ s'a retrasŭ din dietă? Óre putére-ar altceva rĕspunde decâtŭ: causa e că vocea lui e înăbușită de maghiarismulŭ violentŭ, care nu mai cunósce nicĭ constituțiune, nicĭ lege, când cutéza d'așĭ ridica prin deputatulŭ sĕu în dietă vocea vre-o naționalitate nemaghiară, spre a se plânge contra nedreptățirilorŭ, ilegalitățilorŭ și persecuțiunilorŭ stăpânirei ungurescĭ ăr a organelorŭ ei?

Asta va sĕ ḍică că pe Românulŭ ungurénŭ și bănăténŭ nimicŭ nu-lŭ împedecă de a avé în dietă unŭ numĕrŭ de deputațĭ corĕspunḍĕtorŭ cu importanța și cu numĕrulŭ elementului românescŭ din acele părțĭ?

Câtŭ pentru Românii ardelenĭ, aceștia au recunoscutŭ deja de anĭ de ḍile, că suntŭ adușĭ prin legĭ escepționale în absoluta neputință de a usa de vre-unŭ dreptŭ cetățenescŭ constituționalŭ, au recunoscutŭ că de multŭ suntŭ scoșĭ din cadrulŭ constituțiunei și alŭ legilorŭ.

E pré multŭ fariseismŭ și iesuitismŭ, pré mare nerușinare din partea fóiei guvernamentale, care le scie tóte acestea, a veni și a vorbi de legile esistente care — ca sĕ ne servim de espresiunile ei — în contra obligămintelorŭ morale cetățenescĭ, în contra dreptului publicŭ, suntŭ menite a ridica elementulŭ maghiarŭ în contulŭ elementului nemaghiarŭ din patriă, care e despoiatŭ aprópe și de ultimele rĕmășițe de drepturĭ ce i se cuvinŭ, necum unei națiunĭ de o importanță numerică ca cea română, dér și celui din urmă cetăténŭ.

Mai póte fi vorca a mai avé representanțĭ în delegațiune națiunea română și slavă, într'o asemea stare de dominațiune a ilegalității, a despotismului și a forței brutale?

De aceea delegațiunei ungare, în realitate însĕ maghiare, îi contestămŭ orĭ-ce legalitate. I-o contestămŭ cu atâtŭ mai multŭ, cu câtŭ Românii ungurenĭ și bănățenĭ voescŭ sĕ fiă și luptă pentru a fi egalŭ îndreptățițĭ în *tóte* cu Ungurii, în sarcinĭ ca și în folóse, pe tĕrêmulŭ culturalŭ-naționalŭ și politicŭ; ér noi Românii ardelenĭ pentru că, pe lângă acelea, mai avemŭ în programulŭ nostru încă unŭ punctŭ: *autonomia Ardealului,* și delegațiunea *ungară* nu representă idea realisării acestei autonomii, ci idea maghiarisării cuprinsă în „idea de statŭ maghiarŭ,“ care e dușmană desvoltărei culturale-naționale și politice a națiunilorŭ nemaghiare din patriă.

Scrisorĭ de aderință adresate generalului Traianŭ Doda.

Scumpe Generale!

Acum, în timpulŭ de grele încercărĭ pentru scumpa nóstră națiune, când însușitorii supremației (egemoniei) ne-au interḍisŭ eserciţiulŭ liberŭ alŭ limbei materne și ne-au impusŭ pe alŭ lorŭ în afacerile bisericescĭ, scolastice și judiciare (cu

(20.) FOILETONŬ.

LOGOFĔTULŬ MATEIŬ

NOVELĂ

Mateiŭ n'a mai vorbitŭ cu Rada nicĭ unŭ cuvêntŭ, eșì pe portiță și încălecà pe negrulŭ sĕu.

Mateiŭ era călare, îșĭ mai aruncà câte o privire în drépta și în stânga. I se părea loculŭ mai pustiu.

Dĕdù pintenĭ calului și totŭ elŭ îlŭ și oprì.

Nu scia unde sĕ mérgă.

Se simția însă amărîtŭ și cuprinsŭ de o sfêrșélă.

Pe locŭ nu putea sĕ stea. Trebuia sĕ apuce încătrău-va.

Se uità la cerŭ și vĕḍù stelele luminóse și parcă îlŭ supĕrau. O luà cu calulŭ de-a fuga și nicĭ nu s'a mai uitatŭ înapoi.

Calulŭ fugia și vêntulŭ ce'lŭ isbea în față îi făcea bine logofĕtului.

Elŭ merse, merse, și cu calulŭ albŭ de spume ajunse la malulŭ Ialomiței.

Când se vĕḍù logofĕtulŭ lângă gârlă, unŭ fiorŭ îi trecù prin totŭ corpulŭ și unde vedea în apă umbra sălciilorŭ de pe malŭ, îlŭ cuprinse o frică, care nu 'șĭ-o putea esplica.

„La ce-am venitŭ aicĭ?“ îi trecù prin minte, și după ce stĕtù o bucată de vreme buimăcitŭ, întórse calulŭ și apucà drumulŭ înapoi, și mergêndŭ, mergêndŭ se pomenì la otacŭ, descălecà și obositŭ de sbuciumările lui sufletescĭ, se trântì pe o căpiță de pae.

Se nĕcăjea cu somnulŭ, dér nu putea adormi.

„Dumneḍeule!“ ḍise elŭ, „décă am greșitŭ ceva... értă'mĭ“.

XIX.

A doua ḍi totŭ satulŭ nu vorbia de altceva decâtŭ despre Mateiŭ, că nu se însóră.

Așa vorbea lumea, și când vorbea astfelŭ nu era lucru puținŭ, deórece scutarulŭ Dumitru se întorsese de acasă cu fata, pregătită din creștetŭ pănă în tălpĭ pentru măritatŭ, și hotărîrea din urmă a logofĕtului era pentru elŭ o mare necinste.

„Orĭ-cine vedea, că n'are sĕ fiă nimicŭ din tóte vorbele cu fata scutarului“, ḍicea unulŭ și era plinŭ de bucurie că nenea Dumitru șĭ-a batjocuritŭ cinstea casei. — „Căcĭ bine că destulă rușine a fostŭ că scutarulŭ șĭ-a adusŭ fata, dér încă sĕ'șĭ aducă fata la ginere și elŭ sĕ o lase încurcată!“ ḍicea altulŭ. — „Asta totŭ este prea multŭ! De una însă... așa'i trebue scutarului. Ce a avutŭ elŭ sĕ se amestece în dragostea lui Mateiu și a Maruței și sĕ'lŭ încurce pe bietulŭ omŭ așa cu nimica tótă?“.

Așa ḍiceau unii, ér alții ḍiceau altfelŭ și vorba era în totŭ satulŭ și fiecare vorbia cum îlŭ tăia capulŭ.

Erau și ómenĭ, carĭ îlŭ țineau de rĕu pe Mateiŭ că a făcutŭ pe scutarulŭ Dumitru sĕ'șĭ aducă fata și apoi sĕ rîḍă de ea. Tóte acestea însă nu puteau ajuta întru nimicŭ nicĭ scutarului nicĭ fie-si, căcĭ logofĕtulŭ nu vrea sĕ'i ia fata și cu deasila nu i-o putea da.

Mateiŭ, după cele întêmplate, nu prea venia prin satŭ; elŭ însă auḍia de tóte câte se vorbiau despre elŭ, auḍia și bune și rele, dér nu-i păsa nimicŭ.

„Tréba lui Ienache“, ḍicea elŭ în sine, „elŭ sĕ desfacă aceea ce a făcutŭ!“

Mateiŭ era tăcutŭ și'șĭ făcea vorbă mai numai cu bucătarulŭ George, căcĭ singurŭ acestŭ omŭ nu'i vorbia cu vre-unŭ gândŭ ascunsŭ. De ceilalțĭ se ferea, îi ocolia cale de-o poște; cu deosebire însă nu'i plăcea sĕ se întêlnéscă cu Ienache, îi plăcea sĕ fie singurŭ, ca neconturbatŭ de nimicŭ sĕ se pótă cugeta în tignă la Maruța.

Încetulŭ cu încetulŭ trecură ḍilele una câte una, fără ca Mateiŭ sĕ fi simțitŭ altă mișcare decâtŭ dorulŭ lui neastêmpĕratŭ de a o vedé pe Maruța. Vrea sĕ pună odată capĕtŭ lucrurilorŭ acestora, carĭ l'au fră-

intențiunea de a ne maghiarisa); acum, când oficialii românî, deși de ajunsŭ cualificațî și o parte mare din viață au servit'o statului cu diligință și abnegațiune, ca remunerațiune se scotŭ din funcțiune lăsându-se fără pâne cu pruncii pe ulițe; acum, când Românii suntŭ dațî înapoi dela petiționarea și acceptarea oficielorŭ chiar și celorŭ mai inferióre, numai pentru că suntŭ românî: în acestŭ timpŭ de restriste Provedința divină te-a destinatŭ de îngerŭ îngrijitorŭ și apĕrătorŭ alŭ némului tĕu.

Astă sântă misiune, pentru carea trăeștî și ai dișŭ că ești gata a muri, țî-o ai împlinitŭ și țî-o împlinescî cu scumpĕtate și abnegațiune, căcî eștî acela, Scumpe Generale, care pe câmpulŭ de luptă ai îmbĕtrânitŭ sprijinindŭ și apĕrândŭ tronulŭ și patria; eștî acela, care de unŭ șirŭ de anî luptî apĕrândŭ adevĕrulŭ și dreptatea; și acuma, nimica ascundĕndŭ, ai spusŭ dietei prin președintele aceleia, că ca ablegatŭ dietalŭ nu vei abdice la mandatŭ, déră nicî nu poțî lua parte la consultările dietale cu acei prea puternicî părințî ai patriei, carî nu respectéză legile de însușî ei alcătuite, și carî pe poporațiunea română o consideră de egalŭ îndreptățită (îndatorată) numai la contribuirea pentru susținerea statului cu parale și sacrificiu de sânge, ér dela binefacerî o eschidŭ ca pe o streină netrebnică; ai spusŭ verde că nu poțî ședé în rĕndulŭ acelora, carî, restrîngêndŭ în giurulŭ lorŭ tóte bunătățile, ținŭ cu putere, că statulŭ și patria-sŭ numai ale lorŭ, ér poporulŭ românŭ e consideratŭ numai de ilotŭ, de o paria indiană.

Prin acéstă francă dechiarațiune ai vestitŭ și întregei Europe că sbuciumările patrioțilorŭ perciunațî prin carî susținŭ morțișŭ că în statulŭ liberalŭ maghiarŭ tóte mergŭ de minune bine și în ordine esemplară, că toțî cetățenii, fără deschilinire, suntŭ de o potrivă împărtășițî din drepturî și bunĕtățî, prin urmare înótă în fericire până în grumazî, ai arĕtatŭ că acelea-sŭ numai pe buzele lorŭ profane, numai pe hârtiă, ér în realitate ca în palmă. Eștî menitulŭ de provedința divină, ca adevĕrata causă, pentru carea Românii cetățenî peste trei milióne la numĕrŭ nu suntŭ representațî în dieta țĕrii, sĕ o aducî la cunoscința lumii civilisate și sĕ arețî că în marșulŭ lorŭ de abstinință vorŭ persevera până când dreptatea va triumfa.

Pentru acésta procedură corectă și salutară grăbimŭ a te felicita și aprobându-o, din adênculŭ inimei rugămŭ pe Atotputintele Dumnedeu, sĕ'țî dea sănĕtate, ajutorŭ și putere ca lupta începută sĕ o conducî la victoriă strălucită, și asigurându-te că fidelî te vomŭ însoți, îțî urămŭ la mulțî anî sĕ trăiescî!

Cetatea de baltă, în 24 Noemvre 1887.

In numele alegĕtorilorŭ românî din cerculŭ electoralŭ alŭ Dicio-sânt mărtinului.

Iacobŭ P. *Macaveiu* preotŭ gr. cat. și adm. protopp., Simeonŭ *Popŭ* preotŭ romanŭ gr. cat., Ioanŭ *Popŭ* preot romanŭ gr. cat., și Mironŭ *Dascalu* preotŭ romanŭ.

Multŭ Onorate Domnule Deputatŭ!

Alegĕtorii românî din cerculŭ Chișineului, în conferența ținută astădî, cunoscêndŭ pré démna și bărbătésca declarațiă, cuprinsă în literile adresate presidentului camerii deputațilorŭ, prin care ai arĕtatŭ evidentŭ, câtŭ de nedreptățițî suntŭ Românii, declară în unanimitate, că aderéză la enunciațiunile cuprinse în acele litere; și felicitându-Te din inimă, rógă pe Dumnedeu, ca încuragiatŭ de stima și iubirea tuturorŭ Românilorŭ, sĕ te învrednicéscă a lucra încă mulțî anî spre binele patriei și alŭ națiunii.

Datŭ în conferența alegĕtorilorŭ românî din cerculŭ Chișineului, ținută în Chișineu la 22 Noemvre 1887.

Mihaiu Veliciu, președinte. *Gavrilă Lazarŭ*, notarŭ.

Cronica politică.

Oposițiunea din România a adresatŭ, Duminecă deodată cu deschiderea corpurilorŭ legiuitóre, unŭ *manifestŭ către cetățenî*, în care îi învită la luptă pentru rĕsturnarea actualului guvernŭ, cu ale cărui fapte și cu a cărui guvernare oposițiunea nu e de locŭ mulțămită. Manifestulŭ e subscrisŭ de d-nii Dumitru Brătianu, Lascarŭ Catargiu și George Vernescu, capii oposițiunei unite, ér în delegațiunea comitetului esecutivŭ al oposițiunei suntŭ d-nii Generalŭ Floiescu, Neculae Fleva, Alexandru Lahovari, Constantinŭ Boerescu, Petre Grădișteanu și George Paladi.

„Neue Freue Presse“ primesce din Petersburgŭ următórea telegramă: Asupra discursului de tronŭ germanŭ oficiosulŭ „Novosti“ dice, că e lăsată Rusiei numai alegerea între alipirea la *tripla-alianță* și o grabnică formare a unei *contra-alianțe*. Pentru care din aceste alternative se va hotărî Rusia, e lesne de ghicitŭ. „Grajdanin,“ organulŭ cercurilorŭ curței, începe o serie de articole împotriva Germaniei sub titlulŭ: *Sĕ ne socotimŭ.*

O depeșă din Londra aduce *toastulŭ ținutŭ de generalulŭ Gurko* Dumineca trecută în Varșovia la prândulŭ ce i-a datŭ regimentulŭ lithuan alŭ gardei imperiale. Generalulŭ Gurko ridicândŭ unŭ toastŭ oficerilorŭ a rostitŭ următórele cuvinte: *„in casulŭ că Atotputerniculŭ sĕ nu'mî fi hotarâtŭ d'aci 'nainte o viĕță pré scurtă, vĕ voiu conduce în curêndŭ, ca acum dece anî, pe câmpulŭ de rĕsboiu.“* Acesta e toastulŭ, care a neliniștitŭ Bursa din Berlinŭ.

Deschiderea camerelorŭ române.

Dumineca la 12 óre s'au deschisŭ cu ceremonialulŭ obicînuitŭ corpurile legiuitóre ale României, cetindŭ Regele următorulŭ mesagiu:

Domnilorŭ Senatorî! Domnilorŭ Deputațî!

Deschidŭ cu o viă mulțumire a patra sesiune a corpurilorŭ legiuitóre, cea din urmă a acestei însemnate legislaturî, alésă după modificarea legei electorale. Acéstă reformă a asiguratŭ desvoltarea regulată și liniștită a statului românŭ, și în curêndŭ, când țéra va avé din nou a'șî trimite representanții séi, se va constata și mai bine că o representare mai completă a tuturorŭ intereselorŭ și ocrotirea eficace a liberului exercițiu alŭ votului au mĕritŭ garanțiile constituționale, au întăritŭ stabilitatea și puterea regatului.

Domnilorŭ Senatorî! Domnilorŭ Deputațî!

Bunele nóstre relațiunî cu tóte puterile au rĕmasŭ neschimbate.

Politica prudentă, urmărită neîncetatŭ de guvernulŭ Meu, a avutŭ resultatele cele mai fericite și ne-a atrasŭ simpatiile tuturorŭ. Cu tóte îngrijirile ce amŭ resimțitŭ din causa împregiurărilorŭ, ivite de mai mulțî anî lângă hotarele nóstre, statulŭ românŭ, rĕmâindŭ în afară de orî ce conflictŭ, s'a întăritŭ și mai multŭ prin încrederea câștigată de pretutindenî.

Negociările privitóre la încheierea de tratate de comerciu au continuatŭ. Putemŭ privi astădî cu o viă bucuriă semnarea tratatului de comerciu cu imperiulŭ otomanŭ, prin care s'au regulatŭ în modŭ satisfăcĕtorŭ interesele nóstre comerciale cu Turcia. Guvernulŭ Meu 'șî dă tóte silințele pentru a ajunge a încheia asemenea tratate și cu celelalte state.

In dorința nóstră, de a trăi în raporturî de bună vecinătate și de amiciă cu statele carî ne încongióră, guvernulŭ Meu a pusŭ tótă stăruința sĕ ducă la bunŭ sfârșitŭ negociările de multŭ începute cu guvernulŭ austro-ungarŭ pentru regularea statornică a liniei de frunta-rie dintre amêndouĕ țĕrile. Am mulțumirea de a vĕ anunța, că aceste negociărî s'au terminatŭ și că se va presinta aprobărei Domnielorŭ-Vóstre convențiunea care s'a încheiatŭ în acestŭ scopŭ cu imperiulŭ vecinŭ.

Domnilorŭ Senatorî! Domnilorŭ Deputațî!

Solicitudinea Mea și a țĕrei pentru armată a desvoltatŭ puternicŭ acéstă instituțiune. Concentrările din tómna acésta M'au încredințatŭ că sacrificiile ce cu toții facemŭ cu atâta iubire pentru armată, 'șî pórtă ródele lorŭ. Mijlócele nóstre de înarmare și de întărire sporescŭ pe fie care anŭ și astfelŭ armata va puté rĕspunde din ce în ce mai multŭ așteptărilorŭ legitime ale țĕrei.

Lucrările publice au datŭ o mare desvoltare avuției naționale.

In acești dece anî din urmă șoselele nóstre aprópe s'au întreitŭ. Legea drumurilorŭ dă mijlóce îndestulitóre pentru a le completa repede și în modŭ sistematicŭ.

Rețéua căilorŭ ferate se întinde astădî pe o lungime regulată esploatată de douĕ mii cincî sute kilometri. Lucrările pregătitóre pentru linia Dorohoiu-Iașî pe valea Jijiei, pentru liniile Văsluiu-Iașî și Craiova-Calafatŭ suntŭ terminate; ér studiele celorlalte linii, ce mai suntŭ cerute de interese locale, se urméza cu activitate.

In primăvéra anului viitorŭ vorŭ începe lucrările podului de peste Dunăre dela Fetescî la Cerna-Vodă, precum și lucrările portului Constanța. Basinele, cheiurile și magasiile de intreposite din Brăila și Galațî și lucrările din portulŭ Giurgiului suntŭ în cursŭ de esecutare. Ele se vorŭ completa prin construirea magasiilorŭ și intrepositelorŭ din Bucurescî și din Iașî. Astfelŭ comerciulŭ va găsi peste totŭ loculŭ tóte înlesnirile dorite.

Aceste marî lucrărî de utilitate publică nu s'ar fi pututŭ sĕvîrși într'unŭ timpŭ atâtŭ de scurtŭ, décă administrarea financelorŭ nóstre nu ar fi fostŭ conscienţiósă și prevĕdĕtóre.

Creditulŭ, de care se bucură astădî statulŭ românŭ îșî are temelia în silințele ce ne-amŭ datŭ cu toții, de a cumpăni cheltuelile treptatŭ cu crescerea veniturilorŭ, de a întrebuința cea mai mare parte a împrumuturilorŭ nóstre în cheltuelî folositóre și producĕtóre. Anuitățile împrumuturilorŭ se plătescŭ din veniturile bugetare ordinare și cu modulŭ acesta s'a amortisatŭ în douĕ-decî și cincî de anî unŭ capitalŭ de douĕ-sute trei-decî și patru milióne lei.

Veniturile statului din impositele directe au sporitŭ, cu tóte că câțimea dărei ce are a plăti contribuabilulŭ a fostŭ scădută. Domeniele, carî înainte de dece anî produceau numai patru spre-dece milióne lei, astădî dau unŭ venitŭ de douĕdecî și douĕ milióne, cu tóte că s'au

---

mêntatŭ atâta vreme, și numai așa se putea face acésta cu desĕvêrșire, décă se va însura și décă însurându-se va lua de nevastă pe Maruța.

Odată însă, o lună după plecarea cocónei Eleftera, a fostŭ sguduitŭ logofĕtulŭ Mateiŭ de o scire, ce era prin gura ómenilorŭ. Nu era lucru puținŭ și de aceea sĕ nu prindă pe nimenea mirarea spunêndŭ, că în diua când mai întâiu a auditŭ acea scire, n'a mâncatŭ nimica Mateiŭ, ci a statŭ tótă diulița pe gândurî, așa încâtŭ nicî chiar bucătarulŭ George n'a îndrăsnitŭ sĕ'șî casce gura înaintea lui.

Era grozavŭ de supĕratŭ Mateiŭ și se simția de totŭ nenorocitŭ, căcî credea că numai căsătoria cu Maruța va pune sfârșitŭ vieței sale neliniștite și acum sosise scirea că Maruța.... s'a căsătoritŭ cu unŭ băiatŭ bogatŭ.

Era de totŭ tristŭ și amărîtŭ Mateiŭ.

A doua di de diminéță sta rĕzimatŭ de o șiră de pae și se uita în pămêntŭ. Fața lui era galbenă și ochii ca de omŭ nedurmitŭ. Sta astfelŭ rĕzimatŭ și parcă nicî prin gândŭ nu'i trecuse ca sĕ se uite la muncitorî, sĕ le împarță munca, sĕ le dea poruncî séu sĕ'i țină de scurtŭ.

Așa sta elŭ și așa l'a găsitŭ și coconulŭ Nae când a venitŭ pe la otacŭ.

— Da ce'i cu tine Mateiŭ? — întrebă coconulŭ Nae mirându-se.

Mateiŭ tresărì, ca și cum s'ar fi deșteptatŭ dintr'unŭ somnŭ după unŭ visŭ, care'lŭ obosise, și cum tresări, era buimăcitŭ; se uită la stăpânulŭ-sĕu dreptŭ în ochî și par'că se simția rușinatŭ.

După o bucată da vreme rĕspunse coconului Nae și'i spuse că'i bolnavŭ și că n'a durmitŭ tótă nóptea. Nu stătŭ însă multŭ de vorbă, ci plecă în tréba lui.

Deși supĕratŭ, totușî avea clipe în carî credea în sine că nu va fi adevĕrată scirea ce o audise.

La câteva dile după ce a auditŭ scirea despre măritatulŭ Maruței, Mateiŭ nu mai era așa de tristŭ, cu tóte acestea totŭ mai multŭ se ferea de lume, totŭ mai multŭ îi plăcea sĕ fiă singurŭ. Impresiunea durerósă ce i-o făcuse la începutŭ acea scire, perduse multŭ din puterea ei, ér cugetulŭ că nu va fi adevĕrŭ se întărise în elŭ așa de multŭ, încâtŭ adeseorî Mateiŭ dicea în sine că Maruța de sigurŭ nu s'a măritatŭ.

Așa dicea Mateiŭ, dér aceea ce dicea era dorința lui.

Unŭ lucru mai aștepta elŭ. Dorea se vină cocóna Eleftera și sĕ se convingă pe deplinŭ, décă Maruța s'a căsătoritŭ séu ba. Nu mai vorbea cu nimenea și totŭ ce simția ținea ascunsŭ în sine.

După șése sĕptĕmânî cocóna Eleftera se întórse la moșie. Era de totŭ veselă.

Maruța însĕ... într'adevĕrŭ că n'a venitŭ și nicî că mai putea veni, căcî avea bărbatulŭ ei și acesta n'o mai lăsa de lângă elŭ.

Mateiŭ se convinse despre adevĕrulŭ scirei ce se lățise și rĕmase ca trăsnitŭ.

Tótă lumea dicea că logofĕtulŭ are sĕ'șî facă sfârșitulŭ într'unŭ felŭ séu într'altulŭ, căcî e cu nepu-tință ca unŭ omŭ, care a ținutŭ atâtŭ de multŭ la Maruța, sĕ mai pótă trăi după cele întêmplate.

Acésta însĕ nu s'a întêmplatŭ.

Logofĕtulŭ era ca trăsnitŭ și nu mai avea astêmpĕrŭ nicî sĕ mérgă undeva nicî sĕ stea la unŭ locŭ.

Era în neastêmpĕrŭ și în nisce asemenea momonte se aședa pe unŭ măidanŭ de pămêntŭ, îșî proptea cótele pe genunchî și privea în josŭ.

Ofta greu și de multeorî medulŭ nopței îlŭ află neclintitŭ pe acelŭ măidanŭ, care era mormêntulŭ mamei sale.

* *
*

Timpulŭ este trecĕtorŭ și cum trece par'că aruncă o pânză grósă peste totŭ ce amŭ pățitŭ, și par'că orî câtŭ am vré sĕ ne punemŭ în momentele nóstre de bucurie séu de întristare, ce le-am avutŭ, nu este cu putință.

vêndută proprietăţĭ ale statului pentru o valóre de două-ḑecĭ şi şépte milióne şi că s'a dată însurăţeilorŭ două sute trei-ḑecĭ şi optŭ mii hectare. Îmbunătăţirile aduse în esploatarea pădurilorŭ vorŭ spori încă mai multŭ acestŭ venitŭ. Intrarea impositelorŭ se face cu regularitate şi înlesnire. Impositele directe atingŭ marginele bugetare, ér cele indirecte în mare parte le întrecŭ. Echilibrulŭ bugetarŭ alŭ eserciţiului inchisŭ şi alŭ celui curentŭ dovedescŭ buna stare a finanţelorŭ nóstre şi vomŭ pune cu toţii o deosebită îngrijire ca ea să se menţină şi în viitorŭ.

Legea actuală a instrucţiunei publice nu mai respunde cu progresele făcute de naţiune într'unŭ pătrarŭ de secolŭ. Reforma ei a devenitŭ o trebuinţă urgentă şi nu mĕ îndoescŭ că Domniele vóstre veţĭ pune tóte silinţele ca ea să corĕspundă cerinţelorŭ ţĕrii.

La Iaşĭ unŭ nou edificiu religiosŭ a deschisŭ în cursulŭ anului uşile sale credincioşilorŭ. Biserica Metropolitană se ridică acolo ca o dovadă de neclintită credinţă a ţĕrei în religiunea strămoşéscă.

In ordinea judecătoréscă, mulţămită stăruinţei ce aţĭ depusŭ, aţĭ împlinitŭ mai multe lacune în legislaţiunea nóstră şi aţĭ înzestratŭ ţéra cu unŭ nou Codŭ de comerciu, care rĕspunde mai bine la trebuinţele ei.

Ministrulŭ Meu de justiţiă va presenta în sesiunea acésta proiectulŭ de lege pentru reforma judecătorésca şi nu mĕ îndoescŭ că corpurile legiuitóre îĭ vorŭ da tótă atenţiunea, pentru ca să ajungemŭ a asigura mai bine independenţa magistraturei.

Legea pentru încuragiarea industriei naţionale a începutŭ a se aplica, şi în urma studielorŭ făcute în acéstă privire, mai multe fabricĭ se vorŭ înfiinţa. Ele se vorŭ mai înmulţi când se va institui şi creditulŭ industrialŭ, care va pune la disposiţiunea lorŭ mijlócele trebuincióse.

Camerile de comerţŭ s'au întocmitŭ în tótă ţéra după noua lege şi suntemŭ în dreptŭ a aştepta dela funcţionarea lorŭ regulată şi statornică o sporire însemnată a activităţii nóstre comerciale.

Legea vênḑărei de proprietăţĭ ale statului în loturĭ micĭ şi mijlocii începe a produce efecte salutare şi vênḑările se înmulţescŭ neîncetatŭ.

In curêndŭ rĕscumpĕrarea embaticurilorŭ şi a otajnițelorŭ de pe proprietăţile statului va fi isprăvită, regulându-se definitivŭ o cestiune care a fostŭ până acum causa a multorŭ greutăţĭ.

Cassa de economiă, menită a forma capitalurĭ micĭ, a începutŭ să producă resultate mulţămitóre.

Buna stare a populatiunei a atrasŭ totdéuna îngrijirea mea.

Creditele agricole au luatŭ o mare întindere şi, cu tótă greutatea ce a întêmpinatŭ la începutŭ, ele au adusŭ servicii însemnate agricultorilorŭ micĭ, dându-le înlesnirĭ în timpurĭ grele.

Staţionarea prin tóte judeţele a ambulanţelorŭ sanitare şi spitalele rurale, carĭ au începutŭ a funcţiona regulatŭ şi carĭ se vorŭ înmulţi, au fostŭ primite de ţĕră ca mĕsurile cele mai nemerite pentru a îmbunătăţi starea sanitară a poporaţiunei rurale.

Domnilorŭ senatorĭ! Domnilorŭ deputaţĭ!

Fie-care anŭ adaoge astfelŭ ne'ncetatŭ partea sa la consolidarea statului nostru, ridicatŭ prin munca statornică şi neîntreruptă a întregului poporŭ.

Dér aceste resultate fericite nu s'au putută dobêndi fără concursulŭ luminatŭ alŭ corpurilorŭ legiuitóre, carĭ, la timpŭ şi cu înţelepciune, au sciutŭ să dea impulsiune unui mersŭ regulatŭ, unei desvoltărĭ asigurate a statului.

Sunt asiguratŭ că veţĭ completa cu aceeaşĭ energiă şi cu acelaşŭ patriotismŭ opera domnielorŭ vóstre legislativă şi că veţĭ isprăvi misiunea domnielorŭ vóstre precum aţĭ început'o spre binele şi fericirea scumpei nóstre patrii.

Dumneḑeu sĕ binecuvinteze lucrările d-vóstre.

Sesiunea ordinară a corpurilorŭ legiuitóre este deschisă. *Carolŭ.*

(Urméză iscăliturile miniştrilorŭ.)

SCIRILE ḐILEI.

Cetimŭ în „Pester Lloyd“: *Neliniştita comună Cuşteiu* se pare că nu vrea să se dedea cu supraveghiarea întărită a gendarmilorŭ şi pentru ca să scape de nepoftiţii promovatorĭ ai ordinei, notarulŭ Avram Maleta adresase în numele comunei întregĭ o jalbă la ministeriulŭ de honveḑĭ în contra sublocotenentului de gendarmĭ Geza Endrődy pentru abusŭ de putere a oficiului. Cercetarea a doveditŭ deplina netemeinicia a jalbei«. — Negreşitŭ că *nu putea fi temeinică,* deórece comuna e românéscă şi Românulŭ e scosŭ afară din cadrulŭ legilorŭ. Dér atâta e lucru sigurŭ, că guvernulŭ şi autorităţile ungurescĭ au juratŭ peirea comunei româneseĭ Cuşteiu, ca să scape de Românĭ, şi póte, cum se vorbesce, ca să o colonisezé cu Ungurĭ orĭ cu Ceangăi. Tristă şi érăşĭ tristă misiune!

—x—

In urma unei hotărîrĭ a ministeriului de honveḑĭ în înţelegere cu celŭ comunŭ de rĕsboiu şi cu alŭ landwehrului, individiĭ carĭ, menţinêndu-li-se pensiunea, au renunţatŭ la rangulŭ de oficerŭ de bunăvoiă orĭ în urma unei procedurĭ judecătorescĭ de onóre şi anume cei din urmă fără a puté pretinde rangulŭ ce l'au perdutŭ suntŭ *obligaţĭ la glóte* pĕnĕ la împlinirea anului 60 de etate.

—x—

Cetimŭ în „Fóia Diecesană“ din Caransebeşŭ: *„Comunitatea de avere a fostului regimentŭ bănăţeanŭ Nr. 14,* care în urma neconsciinţiósei şi relei administraţiunĭ devenise încărcată cu datorii pasive enorme şi prin urmare era să cadă în concursŭ, după cum ne raportéză ḑiarele, va trece definitivŭ în administraţiunea statului din 1 Ianuarie 1888 încolo. Étă unde vinŭ lucrurile, décă lipsesce conducerea unitară conscie de scopŭ, étă resultatulŭ tendinţelorŭ separatistice trăgêndŭ fie-care comună jarŭ la óla sa.“ — De altmintrelea asta o va fi aşteptatŭ şi guvernulŭ ungurescŭ.

—x—

Esposiţiunea cooperatorilorŭ din Craiova a mai premiatŭ, de aci din Ardealŭ, pe d-nii *Iosifŭ Moianŭ,* elevŭ alŭ scólei de sculptură din Sêcele, şi *Ioanŭ Popea,* fabricantŭ de luminărĭ de céră şi de torţe, ambii din Satulungŭ, cu *medalii de bronzŭ.* — Ii felicitămŭ.

—x—

S'au luatŭ mĕsurĭ pentru uşurarea *echipamentului infanteriei* armatei comune. Inceputulŭ s'a făcutŭ cu regimentulŭ 89. Raniţa e pe jumĕtate mai mică ca cea de până acum; cartuşiera e cu 2 despărţăminte, şi cuprinde locŭ de 40 cartuşe, 2 porţiunĭ de carne şi 2 de conserve. Curelele de peste brêu suntŭ mai ânguste şi au cataramă la mijlocŭ, nu dinainte; castronulŭ (şaica) se caséză cu totulŭ înlocuită fiindŭ prin capaculŭ căldărei de fiertŭ; ploschiţa e fără pacharŭ, de tinichea îmbrăcată cu pânḑă şi nu se va mai purta peste umĕrŭ, ci legată de cingĕtóre între baionetŭ şi cartuşieră. Săculeţulŭ de pâne e făcutŭ dintr'o materiă, care nu absórbe apa. Mantaua nu se va mai lega peste umĕrulŭ stângŭ pieḑişŭ peste pieptŭ şi peste spate; ci se va lega în giurulŭ raniţei. Fiecare soldatŭ va primi o cămaşă de lână pe sub cămaşa de pânḑă; acésta va înlocui mânecarulŭ.

—x—

In curêndŭ va apăré în Londra *o lucrare mare,* ilustrată, despre *Ardealŭ,* alŭ cărei autorŭ e scriitórea englesă Emilie Gerard. Vomŭ vedé cum va trata lucrurile autórea, care trece ca fiindŭ de totŭ obiectivă.

—x—

D-şóra *Pulcheria Conta,* fica rĕposatului ministru de culte în România Conta, după ce a obţinutŭ gradulŭ de doctorŭ în medicină la Parisŭ, a depusŭ cu succesŭ în Bucurescĭ esamenulŭ de liberă practică a medicinei în ţĕră.

—x—

In timpulŭ din urmă *transportulŭ de vinurĭ din Croaţia şi Dalmaţia* în *Boemia* şi *Moravia* a luatŭ dimensiunĭ marĭ, intenţiunea fiindŭ d'a se înlătura cu totulŭ din aceste două ţĕrĭ din urmă vinurile ungare. Birtaşii şi cârciumarii din Boemia suntŭ ameninţaţĭ a'şĭ pierde óspeţii, décă vorŭ mai cumpĕra vinurĭ ungare. *Mulţĭ prietenĭ* şĭ-au făcutŭ ungurii în monarchiă, se potŭ felicita!

—x—

Căpitanulŭ cl. I *Florianŭ Domide* dela regim. 63 de inf. a trecutŭ în pensiune, cu domiciliulŭ în Görz; ér locotenentului *Xenofonŭ Romanŭ* dela reg. 31 de inf. 'i s'a încuviinţatŭ a'şĭ depune rangulŭ de oficerŭ.

—x—

Vinerĭ dimineţa în sĕptĕmâna trecută s'a găsitŭ alăturĭ de şoséua *Ocnei-Sibiiului* cadavrulŭ unui Românŭ bĕtrânŭ. Comisiunea trimésă de poliţiă n'a găsitŭ la cadavru urme de violenţă şi se crede că bietulŭ omŭ, obositŭ fiindŭ, s'a aşeḑatŭ josŭ şi a muritŭ de mórte naturală.

—x—

Incă o sinucidere în oraşulŭ Kulturegyletului, în *Cluşiu,* s'a întêmplatŭ. Servitórea Ana Molnar s'a otrăvitŭ cu soluţiune de fosforŭ.

Maghiarisarea în comitatulŭ Pestei.

Cetimŭ în oficiosulŭ „Nemzet“ Nr. 323 dela 25 Noemvre:

Maghiarisarea comunelorŭ pe teritoriulŭ comitatului Pesta progreséză în mĕsură totŭ mai mare. Autoritatea comitatului face totŭ ce'i stă în putinţă, ca să câştige câtŭ se póte mai mulţĭ aderenţĭ pentru buna ideă. De curêndŭ inspectorulŭ şcolarŭ r. Iosef Toth a comunicatŭ viceşpanului comitatului Pesta unŭ raportŭ, în care împărtăşesce lista numelorŭ acelorŭ învĕţătorĭ comunalĭ, carĭ în sensulŭ conclusului luatŭ de comitatŭ în anulŭ 1879 au primitŭ premii pentru *zelulŭ lorŭ desfăşuratŭ pentru maghiarisare.*

Fóia unguréscă numesce apoi aceste unelte ale maghiarisărei: suntŭ trei învĕţătorĭ romano-catolicĭ, o învĕţătóre romano-catolică, doi învĕţătorĭ evangelicĭ, unŭ învĕţătorŭ greco-orientalŭ, care e sêrbŭ de naţionalitate (Velimirovicĭ), şi trei alte învĕţătóre, pare-ni-se suntŭ calvine.

Aci érăşĭ avemŭ de a face cu unŭ pium desiderium ungurescŭ, căcĭ din rĕsplătirea câtorva unelte nu se póte arunca pata asupra întregei poporaţiunĭ din comitatulŭ Pestei, care detestă maghiarisarea şi fuge de ea ca de ciumă. Dér constatămŭ din nou, nu scimŭ pentru a câta óră, că uneltirile de maghiarisare nu numai esistă, ci se nutrescŭ de guvernŭ.

Cu tóte astea, pressa jidano-maghiară va avé din nou neruşinarea şi obrăznicia d'a ḑice că nu uneltescŭ pentru maghiarisare!

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Nu este cu putinţă şi acésta este o mare fericire pentru noi.

Mateiŭ încetulŭ cu încetulŭ şĭ-a mai uitatŭ de Maruţa, şi mâhnirea şi năcazulŭ, ce le suferise în urma patimei sale, se prefăcură într'unŭ simţŭ de antipatie pentru lumea acésta.

Nu mai era elŭ vehementulŭ călăreţŭ de odinióră, nu mai era jucăuşulŭ înfocatŭ de demultŭ, nicĭ omulŭ de chefŭ de mai nainte.

Se stêmpĕrase.

* *

Trecură 15 anĭ de ḑile de când s'a măritatŭ Maruţa şi logofĕtulŭ Mateiŭ era totŭ neînsuratŭ. Nu mai auḑise nicĭ o veste despre ea şi nicĭ nu scia unde se află.

Ca prin visŭ îşĭ mai aducea aminte de pretinia, ce o avusese cu acéstă fată, şi deşi d'abia îşĭ mai aducea aminte, totuşĭ avea o mare mulţămire de câte orĭ se cugeta la acelŭ timpŭ.

Şi se cugeta adeseorĭ, căcĭ tótă natura lui era princiósă la aşa ceva. Trecea adeseorĭ prin minte acelŭ timp de odinióră şi de câteorĭ era în apropierea căsciórelorŭ din faţa caselorŭ boerescĭ, séu airea, unde petrecuse cu Maruţa, nu se putea ca mulţămirea lui sufletéscă să nu se măréscă şi să nu aibă clipe de o rară fericire.

„Am trăitŭ şi eu odată!“ grăia în sine uneorĭ logofĕtulŭ Mateiŭ şi când se cugeta şi la pretinii şi la pretinile sale de odinióră, când se gândea la Rada, la Răḑiţa, la scutarulŭ Dumitru şi la bucătarulŭ George, ḑicea de multeorĭ: „Ce este şi lumea acésta!« şi când ḑicea astfelŭ, clătina din capŭ şi se cugeta la micimea omului pe pămêntŭ.

Nenea Dumitru îşĭ măritase fata cu altŭ logofĕtŭ şi în chipulŭ acesta şĭ-a mai molcomitŭ năcazulŭ. Elŭ însĕ sărăcise rĕu şi acum ajunsese pe drumurĭ; ginere-sĕu nu se mai uita la elŭ şi totŭ sprijinulŭ ce'lŭ mai avea era din partea logofĕtului Mateiŭ, care avea o inimă de totŭ bună.

Baba Rada murise.

Murise şi leica Stanca, nevasta maşinistului, lăsând pe capulŭ lui Ienache cincĭ copilaşĭ mărunţĭ mărunţei şi mâhnirea ce o pricinuescŭ astfelŭ de întêmplărĭ omului de inimă.

Bucătarulŭ George, câtŭ era de beţivŭ, s'a însuratŭ a doua óră cu o fată săracă, suntŭ şése anĭ de ḑile, dér copleşitŭ de slăbiciunile beţiei şi ale bĕtrâneţei, ajunsese de rîsŭ şi de ocară, aşa încâtŭ chiarŭ nevastă-sa aştepta şi se ruga lui Dumneḑeu ca să'lŭ ia mai curêndŭ din viéţă.

Cocóna Eleftera s'a despărţitŭ de bărbatu-sĕu, şi dintr'o pricină de nimicŭ a plecatŭ la părinţĭ la Buzĕu, ér coconulŭ Nae era supĕratŭ. Elŭ nu'şĭ mai putea vedea de trebile sale cu atâta interesŭ şi era pururea neliniştitŭ pentru copiii sĕi.

Multe schimbărĭ se făcură în 15 anĭ de ḑile!

Răḑiţa trăia. Trăia săraca, dér nemulţămită că din ce în ce îmbĕtrânesce, şi femei ca Răḑiţa trăescŭ fórte rĕu când se cugetă că perii albĭ le coperŭ fruntea.

Răḑiţa trăia, dér logofĕtulŭ Mateiŭ nu mai mergea pe la cârciuma ei, căcĭ o ura din sufletŭ.

Tótă petrecerea lui era în préjma maşinistului, cu care vorbea adesea, şi în préjma scutarului Dumitru, pe care 'lŭ ajutora.

Odată se afla cu Ienache la Domnica la cârciumă şi chefuia dinaintea ómenilorŭ, lucru care începuse a'lŭ cam face, şi cum era în chefŭ ḑise către pretinulŭ sĕu:

— Aşa'i, mĕi Ienache, că multe suferinţe şi multe prostii mai suntŭ în lumea asta!

— Multe de totŭ! — grăi Ienache. — Multe de totŭ şi când veḑĭ că mai mergŭ tinerii la horă şi'şĭ petrecŭ cu lăutarĭ şi şoptescŭ fetelorŭ la ureche, te cuprinde par'că pe neaşteptate o durere şi te cugetĭ, că aceleaşĭ nenorocirĭ, aceleaşĭ desamăgirĭ suntŭ scrise şi pentru ei în cartea lumei.

Braşovŭ, 1886.

I. C. Panţu.

Cursulŭ la bursa de Viena

din 28 Noemvre st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5% . . .	99 —	Bonurĭ croato-slavone . .	104 25
Rentă de hârtiă 5% . .	98.60	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	99.—
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	149.25	Imprumutulŭ cu premiu ung.	123.90
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune) . . .	95.70	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului .	123.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	125 60	Renta de hârtiă austriacă	81 15
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	112 —	Renta de arg. austr. . .	82.40
Bonurĭ rurale ungare . .	104.40	Renta de aurŭ austr. . .	111 90
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.40	Losurile din 1860 . . .	135.—
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	104 20	Acțiunile băncei austro-ungare	887.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 20	Act. băncei de creditŭ ung.	283.50
Bonurĭ rurale transilvane	104 60	Act. băncei de creditŭ austr.	276.70
		Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.93
		Napoleon-d'orĭ	9.95
		Mărcĭ 100 împ. germ. . .	61.70
		Londra 10 Livres sterlinge	125.75

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 16 Noemvre st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%). . .	$93\frac{1}{2}$	$94\frac{1}{2}$
Renta rom. amort. (5%) . .	96—	97—
» convert. (6%) . .	91—	92—
Împr. oraș. Buc. (20 fr.)	34—	36—
Credit fonc. rural (7%) . .	105—	106—
» „ „ (5%) . .	$91\frac{3}{4}$	$92\frac{1}{4}$
» » urban (7%) . .	103—	104—
» » » (6%) . .	96—	97—
» » » (5%) . .	$87\frac{1}{2}$	$88\frac{1}{2}$
Banca națională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Națională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă . .	$14.\frac{1}{4}$	15.—
Bancnote austriace contra aurŭ. .	2.03	2.04

Cursulu pieței Brașovŭ

din 29 Noemvre st. n. 1887.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.57	Vênd.	8.60
Argint românesc	»	8.52	»	8.55
Napoleon-d'orĭ	»	9.93	»	9.95
Lire turcescĭ	»	11.22	»	11.25
Imperialĭ	»	10.23	»	10.26
Galbenĭ	»	5 87	»	5.90
Scrisurile fonc. »Albina» 6% .	»	101.—	»	102.—
„ » „ 5% .	„	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	100.—	»	$111.\frac{1}{2}$
Discontulŭ . . .	»	7—10% pe anŭ.		

Nr. 12,340—1887.

Publicațiune.

Spre scopulŭ asigurărei lucrărilorŭ curățirei ulițelorŭ și canalurilorŭ în cetatea Brașovŭ și suburbiile sale pentru durata din 1 Ianuarie 1888 până în 31 Decemvre 1890 se va ține Vinerĭ în 9 Decemvre a. c. o pertractare de oferte scripturistice.

Amatorii pentru acéstă întreprindere au ca sĕ-șĭ aștérnă la d-lŭ primarŭ Franciscŭ de Brennerberg în 9 Decemvre a. c. înainte de prândŭ dela 9—12 óre ofertele scripturistice, sigilate și provĕdute cu unŭ timbru de 50 cr. precum și cu unŭ vadiu de 5% din suma aceea ce se oferéză pe unŭ anŭ, observându-se totdeodată, cum că după 12 óre înainte de prândŭ a amintitei ḑi nu se mai primesce nicĭ unŭ ofertŭ.

Ofertele, carĭ au sĕ se aștérnă, au ca sĕ conțină dechierațiunea oferentului, cum că i suvtŭ cunoscute condițiunile de oferte și de contractŭ și că se supune lorŭ pe deplinŭ.

Suma anuală ce se pretinde de oferentŭ pentru îngrijirea amintitelorŭ lucrărĭ, are de a se aminti în ofertŭ cu chiaritate în litere și cifre.

Deschiderea comisionară a ofertelorŭ așternute la timpulŭ prescrisŭ se va esopera în 9 Decemvre a. c. la oficiolatulŭ economicŭ orășenescŭ. Condițiunile de oferte și acele contractuale se află până la ḑiua pertractărei de oferte la oficiolatulŭ economicŭ orașenescŭ spre examinare și decopiare, pe când condițiunile contractuale se potŭ examina, în decursulŭ duratei contractuale, de fie-cine în archivulŭ casei statului.

Brașovŭ, 24 Noemvre 1887.

1—3 **Magistratulŭ orășenescŭ.**

Tipografia ALEXI, Brașovŭ.